

Kopie

Afgeleverd aan: Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Uitgifte

Repertoriumnummer
2016/2442
Datum van uitspraak
4 oktober 2016
Rolnummer
2015/AB/475

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

negende kamer

Arrest

COVER 01-00000685281-0001-0012-01-01-1

SOCIALE ZEKERHEIDSRECHT ZELFSTANDIGEN - bijdragen zelfstandigen
tegensprekelijk arrest
heropening van de debatten

R
appellant, vertegenwoordigd door mr. MOSZYNSKI Roger, advocaat te 1060 BRUSSEL,
Berckmansstraat 7

tegen

SECUREX INTEGRITY VZW, KBO 0409.861.127, met zetel te 1040 BRUSSEL, Tervurenlaan 43,
geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr. TANGHE loco mr. CARRE Aurelie, advocaat te
9000 GENT, Oudenaardsesteenweg 52

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het volgend arrest uit:

Gelet op de stukken van de rechtspleging, in bijzonder:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 25 november 2014 door de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel, 12e kamer (A.R. 00/22800/A),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 19 mei 2015,
- de neergelegde conclusies,
- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 6 september 2016, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak gesteld op heden.

*

De feiten en de rechtspleging in eerste aanleg

1.

Op 18 mei 2000 liet de sociale verzekeringskas voor zelfstandigen, de vzw Integrity, de heer R (°23 december 1954) dagvaarden voor de arbeidsrechtbank te Brussel.

De VZW Integrity vorderde achterstallige sociale bijdragen, verhogingen en interesten voor de vier kwartalen van 1997 en van 1998 en voor het vierde kwartaal 1999, hetzij in totaal 1.015.389 BEF (25.170,83 euro) volgens het rekeninguittreksel gehecht aan de dagvaarding.

De dagvaarding werd door de gerechtsdeurwaarder betekend aan de woonplaats van de heer R, waarbij een afschrift van het exploit werd overhandigd aan zijn echtgenote, mevrouw Christine H.

2.

De heer R is niet verschenen op de Inleidingszitting van 20 juni 2000 en met een vonnis van 13 juli 2000 werd hij bij verstek veroordeeld tot de gevorderde bedragen.

Het vonnis werd nooit aan de heer R betekend.

3.

Dertien jaar later vroeg de sociale verzekeringskas met een brief van 22 oktober 2013 aan de griffie van de arbeidsrechtbank om de zaak opnieuw vast te stellen opdat zij een nieuw vonnis zou bekomen. De naam van de vzw was inmiddels gewijzigd in Securex Integrity.

De heer R werd opgeroepen en is verschenen en heeft conclusies opgesteld.

Met een tegensprekelijk vonnis van 25 november 2014 besliste de rechtbank:

*"Verklaart de vordering van eisende partij ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond;
Veroordeelt verwerende partij tot betaling aan eisende partij van het bedrag van
25.170,84 EUR.*

Veroordeelt verwerende partij bovendien tot betaling aan eisende partij van:

*1. de gerechtelijke intresten op 25.170,84 EUR vanaf 18/05/2000 tot en met
13/07/01.*

2. de kosten (rechtsplegingsvergoeding inbegrepen), begroot op :

- dagvaardingskosten: 100,42 EUR

- rechtsplegingsvergoeding: 191,87 EUR.

Staat de ten voorlopige tenuitvoerlegging toe."

4.

De heer R heeft het bedrag van de veroordeling gekantonneerd in handen van de gerechtsdeurwaarder.

De vorderingen in hoger beroep

5.

Op 19 mei 2015 stelde de heer R. hoger beroep in. Hij vordert:

*"Het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en derhalve het bestreden vonnis teniet te doen en opnieuw rechtsprekende
Het verval van het verstekvonnis dd 13.7.2000 vast te stellen
De verjaring van de oorspronkelijke vordering vast te stellen
Alleszins de oorspronkelijke vordering als niet toelaatbaar, niet ontvankelijk en ongegrond af te wijzen
Geïntimeerde te veroordelen tot de kosten van het geding, daar inbegrepen de rechtsplegingsvergoeding begroot op 2.200 € per aanleg
Ondergeschikt het te betalen bedrag te beperken tot het hoofdbedrag zonder interesten en conluant te machtigen om zijn eventuele schuld af te lossen middels maandelijks storting van 500 €"*

6.

De vzw Securex Integrity zet in haar conclusies in hoger beroep uiteen dat uiteindelijk minder verschuldigd is dan het bedrag waartoe de heer R. werd veroordeeld. Zij vordert:

*"Het hoger beroep af te wijzen als ongegrond.
Het vonnis a quo te bevestigen in al zijn onderdelen en derhalve appellant te veroordelen tot de betaling van 19.185,12 EUR, en meer gerechtelijke interesten van 18.05.2000 tot en met 13.07.2000¹ en vervolgens vanaf 25.11.2014 tot aan de dag der algehele betaling;
bedrag te vermeerderen met de kosten van beide aanleggen, alsook de rechtsplegingsvergoedingen begroot op 2.391,87 EUR (191,87 EUR + 2.200 EUR);
Appellant te veroordelen tot de kosten van het kantonnement."*

7.

Het blijkt niet dat het vonnis werd betekend zodat mag aangenomen worden dat het hoger beroep tijdig werd ingesteld. Ook de vormvoorwaarden werden nageleefd. Het hoger beroep is bijgevolg ontvankelijk. Ook het incidenteel beroep van de vzw Securex Integrity is ontvankelijk.

Bespreking

Het verstekvonnis dat niet tijdig werd betekend en de verjaring van de vordering

De verjaring

8.

De heer R. roept de verjaring in.

¹ In het bestreden vonnis van 25 november 2014 werd interest tot 13 juli 2001 toegekend.

9.

De wet bepaalt dat de vordering van de bijdragen verjaart na vijf jaar te rekenen vanaf de 1e januari die volgt op het jaar waarvoor zij verschuldigd zijn². De verjaring wordt gestuit : 1° op de wijze bepaald in de artikelen 2244 en volgende van het Burgerlijk Wetboek (...) (artikel 16,§2 K.B. nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen).

Een dagvaarding voor het gerecht stuit de verjaring (artikel 2244 van het Burgerlijk Wetboek).

De dagvaarding werd betekend op 18 mei 2000. Op dat ogenblik was de vordering tot betaling van de sociale bijdragen, verhogingen en interesten voor de vier kwartalen van 1997 en van 1998 en voor het vierde kwartaal 1999 niet verjaard.

Zoals het Hof van Cassatie herhaaldelijk bevestigde, duurt de stuitende werking van de dagvaarding in burgerlijke zaken tot op de dag van de uitspraak van het vonnis of het arrest dat een einde maakt aan het geding, behoudens andere wetsbepaling (o.m. Cass. , 11 januari 1957, *Arr. Cass.* 1957,326; Cass. 13 september 1993, *R.W.*, 1993-94, 751). In dit geval is er geen dergelijke wetsbepaling die afwijkt van deze regel.

Het verstekvonnis

10.

Artikel 806 van het Gerechtelijk Wetboek in de versie zoals van toepassing op dit geschil bepaalde: *"Het verstekvonnis moet binnen een jaar betekend worden, anders wordt het als niet bestaande beschouwd."*³

Het verstekvonnis van 13 juli 2000 werd niet betekend binnen het jaar. Het vonnis diende dus als *niet bestaande* te worden beschouwd.

Alleen het vonnis wordt voor niet bestaande gehouden. De rechtspleging die het vonnis voorafging bleef dus gewoon bestaan (vgl. KRINGS,E., *Comm. Ger.* , artikel 806,nr. 2.) .

² Voor de regularisatiebijdragen bij begin van bezigheid bepaalde de wet (in de versie zoals van toepassing op dit geschil) dat de verjaringstermijn ingaat op 1 januari van het derde jaar volgend op het jaar waarin de bezigheid een aanvang nam; de toepassing van deze regel mag echter niet voor gevolg hebben dat de te innen of terug te betalen regularisatiebijdragen met betrekking tot een bepaald jaar zouden verjaren vóór de voorlopige bijdragen met betrekking tot datzelfde jaar (artikel 49 van het KB van 19 december 1967 houdende algemeen reglement in uitvoering van het KB nr. 38 van 27 juli 1967, houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen). Het lijkt in deze zaak niet om een begin van bezigheid te zijn geweest gezien de gevorderde bijdragen worden berekend op de inkomsten drie jaar eerder.

³ De tekst van dit artikel werd inmiddels opgeheven en vervangen door de wet van 19 oktober 2015. Sindsdien bepaalt artikel 806 Gerechtelijk Wetboek *"In het verstekvonnis willigt de rechter de vorderingen of verweermiddelen van de verschijnende partij in, behalve in zoverre de rechtspleging, die vorderingen of middelen strijdig zijn met de openbare orde."*

De vzw Securex Integrity kon bijgevolg de zaak opnieuw laten vaststellen en vragen dat de rechter zich opnieuw uitsprak over haar vordering.

De stuitende werking van de verjaring hield bijgevolg ook niet op bij de uitspraak van het verstekvonnis maar bleef verder duren. Dit werd ook als dusdanig bevestigd door het Hof van Cassatie in een gelijkaardige zaak waar de sociale verzekeringskas overeenkomstig artikel 806 van het Gerechtelijk Wetboek de zaak opnieuw had laten vaststellen klaarblijkelijk ook meerdere jaren na het verstekvonnis (Cass. 13 september 1993, *R.W.*, 1993-94, 751).

De artikelen 10 en 11 van de Grondwet

11.

De heer Rodaer verwijst naar artikel 2262 bis § 1 van het Burgerlijk Wetboek dat bepaalt dat alle persoonlijke rechtsvorderingen verjaren door verloop van tien jaar. Hij zet uiteen dat *indien een vonnis op tegenspraak binnen de 10 jaar dient uitgevoerd, dan dient de geldigverklaring van een verstekvonnis eveneens binnen de 10 jaar te worden gevorderd, zo niet is er schending van artikelen 10 en 11 grondwet.*

12.

Zoals het Hof van Cassatie bevestigde, doet elk vonnis van veroordeling een rechtsvordering ontstaan tot tenuitvoerlegging van de veroordeling. Deze rechtsvordering, *actio judicati* genoemd, verjaart pas door verloop van tien jaren te rekenen vanaf het vonnis, ongeacht de duurtijd van verjaringstermijn van de schuldvordering die aan deze beslissing ten grondslag ligt. (Cass., 31 mei 2012, C.10.0539.N en Cass., 18 februari 2010, C.09.0237.N, www.luridat.be).

Waar het verstekvonnis van 13 juli 2000 als onbestaande dient beschouwd te worden, deed het ook geen rechtsvordering ontstaan tot tenuitvoerlegging van de veroordeling. De verjaringstermijn van 2262 bis § 1 van het Burgerlijk Wetboek is dus niet van toepassing.

De twee situaties zijn niet vergelijkbaar met elkaar. Waar het verstekvonnis van 13 juli 2000 als onbestaande dient beschouwd te worden, is er geen vonnis en is de zaak zoals een geding dat lange tijd niet werd verdergezet en waar de partijen pas na vele jaren aan de rechtbank vragen om uitspraak te doen.

13.

Het Grondwettelijk Hof oordeelde bovendien reeds in zijn arrest nr. 60/2008 van 19 maart 2008 dat artikel 806 van het Gerechtelijk Wetboek de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet schond:

“B.4. De verwijzende rechter vraagt aan het Hof of artikel 806 van het Gerechtelijk Wetboek in die interpretatie geen dubbele discriminatie teweegbrengt : ten eerste, tussen de bij verstek veroordeelde partij en de partij die het verstekvonnis heeft verkregen; ten tweede, tussen de bij verstek veroordeelde schuldenaar wanneer het vonnis waarmee hij wordt veroordeeld als niet bestaande

wordt beschouwd, en de andere schuldenaars, die tegen de aanspraken van de schuldeiser het verlopen van een redelijke termijn of een verjaring kunnen tegenwerpen, ofwel op grond van artikel 2277 van het Burgerlijk Wetboek wanneer het, zoals te dezen, gaat om een schuldvordering met betrekking tot huurgelden, ofwel op grond van artikel 2262bis van het Burgerlijk Wetboek.

B.5. Het verval van het bij verstek verkregen vonnis, wanneer het niet binnen het jaar is betekend, is een pertinente maatregel om het doel te bereiken dat erin bestaat de bij verstek veroordeelde verweerder te beschermen tegen een gedwongen tenuitvoerlegging die met opzet wordt vertraagd door de partij die het vonnis heeft verkregen.

B.6. Het is juist dat, wanneer de partij die het vonnis heeft verkregen, lang wacht om het te laten uitvoeren en de nieuwe gerechtelijke geldigverklaring daarvan pas na meerdere jaren stilzitten vraagt, de bij verstek veroordeelde verweerder ertoe kan worden verplicht de oorspronkelijke veroordeling vele jaren daarna uit te voeren zonder enige verjaring tegen de verklaringen van de schuldeiser te kunnen tegenwerpen (Cass., 6 oktober 2005, Pas., 2005, I, p. 1832).

Zoals is aangegeven in B.3, vloeit die situatie voort uit de combinatie van artikel 806 van het Gerechtelijk Wetboek met artikel 2244 van het Burgerlijk Wetboek, dat bepaalt dat « een dagvaarding voor het gerecht, een bevel tot betaling, of een beslag, betekend aan hem die men wil beletten de verjaring te verkrijgen, [...] burgerlijke stuiting [vormen] ».

B.7. Dat betekent evenwel niet dat de niet verschenen partij haar rechten op geen enkele wijze kan doen gelden. Zij kan immers, enerzijds, verzet doen tegen het bij verstek gewezen vonnis, ook al is het vervallen, met toepassing van artikel 806 van het Gerechtelijk Wetboek. Anderzijds, in geval van een procedure tot nieuwe geldigverklaring ingesteld door de partij die het bij verstek gewezen vonnis had verkregen, zal de niet verschenen partij haar argumenten en middelen kunnen aanvoeren, ofwel als verwerende partij in de procedure tot nieuwe geldigverklaring wanneer die op tegenspraak verloopt, ofwel door verzet te doen tegen het opnieuw geldig verklaarde vonnis indien dat vonnis bij verstek is gewezen.

Ten aanzien van het argument dat is afgeleid uit het overschrijden van de redelijke termijn, staat het bovendien aan de rechter die ten gronde uitspraak moet doen over de zaak, ofwel na een vordering tot nieuwe geldigverklaring van het vervallen vonnis, ofwel op verzet, na te gaan of het niet uitoefenen gedurende een lange periode, door de partij die het oorspronkelijke verstekvonnis had verkregen, van de rechten die zij uit dat vonnis haalt, gevolgen kan hebben ten aanzien van de omvang van die rechten.

De in het geding zijnde bepaling doet bijgevolg niet op onevenredige wijze afbreuk aan de rechten van de bij verstek veroordeelde partij.

B.8. De prejudiciële vraag dient ontkennend te worden beantwoord.”.

Er dient in deze zaak dus geen prejudiciële vraag gesteld te worden aan het Grondwettelijk Hof over de verenigbaarheid van artikel 806 van het Gerechtelijk Wetboek met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

Het overschrijden van de redelijke termijn

14.

Zoals ook het Grondwettelijk overwoog in randnummer B.7. van voormeld arrest, staat het aan de rechter die ten gronde uitspraak moet doen over de zaak, na te gaan of het niet uitoefenen gedurende een lange periode, door de partij die het oorspronkelijke verstekvonnis had verkregen, van de rechten die zij uit dat vonnis haalt, gevolgen kan hebben ten aanzien van de omvang van die rechten.

Er dient ook rekening gehouden te worden met artikel 6.1 EVRM dat bepaalt dat eenieder bij het vaststellen van zijn burgerlijke rechten en verplichtingen of bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde strafvervolging, recht heeft op de behandeling van zijn zaak binnen een redelijke termijn. Dit artikel is van toepassing op de geschillen waar sociale bijdragen worden gevorderd (vgl. EHRM, arrest Schouten en Meldrun/Nederland, 9 december 1994 en arrest Poelmans/België, 3 februari 2009 in een zaak tussen een sociale verzekeringskas voor zelfstandigen die de betaling van sociale bijdragen vorderde van een zelfstandige; vgl. ook Arbh. Brussel, arresten van 12 januari 2011 en 12 februari 2010, www.juridat.be).

15.

In deze zaak werd de procedure in eerste aanleg niet verdergezet na het verstekvonnis van 13 juli 2000 tot de vzw Securex Integrity op 22 oktober 2013 aan de griffie vroeg om de zaak opnieuw vast te stellen. Deze termijn is abnormaal lang. De eerste rechter heeft beslist om geen interesten toe te kennen na 13 juli 2001 omdat de vzw Securex Integrity geen enkele verklaring gaf voor haar lange stilzitten.

Ook in hoger beroep geeft de vzw Securex Integrity geen enkele verklaring voor het lange wachten. In haar aangetekende brief van 24 januari 2013 aan de heer R had zij overigens zelf reeds verklaard dat zij de interest van 7.184,11 euro herleidde tot 2.000 euro.

Het hof zal hierover verder oordelen in het licht van wat nog kan blijken na de heropening der debatten (zie verder).

De grond van de zaak

16.

De heer R was blijkbaar aangesloten als zelfstandige bij de vzw Securex Integrity, minstens in de jaren 1997, 1998 en 1999. Het blijkt niet hoelang hij voordien en daarna was aangesloten bij de vzw Securex Integrity.

Hij was sinds het derde kwartaal 1997 zaakvoerder van de bvba Deco Neuf, opgericht op 29 augustus 1997. Verder blijkt uit de brief van de RSVZ van 26 februari 2013 dat hij inkomsten gehoot als zelfstandige in de jaren in 1994 en in 1995.

17.

Het K.B. nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, in de versie zoals van toepassing op de feiten, bepaalde in artikel 3, § 1:

“Dit besluit verstaat onder zelfstandige ieder natuurlijk persoon, die in België een beroepsbezigheid uitoefent uit hoofde waarvan hij niet door een arbeidsovereenkomst of door een statuut verbonden is.

Wordt geacht, tot bewijs van het tegendeel, zich in de in het vorig lid bedoelde voorwaarden tot onderwerping te bevinden, ieder persoon die in België een beroepsbezigheid uitoefent, die inkomsten kan opleveren bedoeld in artikel 23, § 1, 1° of 2°, of in artikel 30, 2° van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.

(...)

Onverminderd de bepalingen van artikel 13, § 3, worden personen benoemd tot mandataris in een aan de Belgische vennootschapsbelasting of belasting der niet-inwoners onderworpen vennootschap of vereniging, op onweerlegbare wijze, vermoed in België een zelfstandige beroepsbezigheid uit te oefenen(…)”.

Dit laatste vermoeden kan wel weerlegd worden (arrest Grondwettelijk Hof, 3 november 2004) en de wetgeving werd inmiddels in die zin aangepast. De heer R zou het vermoeden kunnen weerleggen indien hij aantoont dat het mandaat kosteloos was (kosteloos *de jure*) en hij ook geen vergoeding ontving (kosteloos *de facto*). Maar in de oprichtingsakte is alleszins nergens sprake van dat het mandaat kosteloos was.⁴

In het uittreksels uit het Rijksregister gehecht aan de dagvaarding staat ook dat de heer R sinds 2 februari 1994 aannemer van werken -zelfstandige was .

Verder blijkt ook dat de vzw Securex Integrity meerdere betalingen ontving die werden toegerekend op de gevorderde bijdragen .

De heer R die goed geplaatst is om te weten wanneer hij een zelfstandige activiteit uitoefende brengt niets bij in dit verband. Er zijn geen concrete elementen waaruit zou blijken dat hij geen bijdragen zou moeten betalen in de betrokken kwartalen.

⁴ Indien uit de vennootschapsakten niet blijkt dat het mandaat onbezoldigd was (*de jure*) maar er geen vergoeding was, kan eventueel ook het bewijs geleverd worden dat het om een slapende vennootschap ging zonder enige activiteit.

Wat de afrekening betreft

18.

Het gedetailleerde rekeninguittreksel van de gevorderde bedragen was gehecht aan de dagvaarding (voor een totaal van 1.015.389 BEF , hetzij 25.170,83 euro). Het was aangewezen dat vzw Securex Integrity dit rekeninguittreksel samen met haar stukken overlegde in 2013 toen zij de zaak opnieuw liet vaststellen, wat zij niet deed.

De vzw Securex Integrity legt in hoger beroep dan voor het eerst een nieuw rekeninguittreksel neer met als datum 12 april 2016. Dit resulteert in een saldo van 19.185,12 euro.

Uit de vergelijking van beide rekeninguittreksels blijkt dat voor de vier kwartalen van 1997 uiteindelijk een lager bedrag wordt gevorderd (1.487,06 euro kwartaalbijdragen in plaats van 2.107,34 euro (85.010 BEF) ; voor 1998 en 1999 worden dezelfde bijdragen berekend.

19.

De vzw Securex Integrity geeft onvoldoende toelichting bij de afrekeningen. Zij zet uiteen dat er een herberekening kwam nadat zij via de brief van de RSVZ van 26 februari 2013 kennis kreeg van de definitieve inkomsten voor 1994 en 1995 na een vonnis van 9 oktober 2012 waarbij uitspraak werd gedaan over het fiscaal bezwaarschrift van de heer R . Waar enkel de bijdragen voor 1997 werden herberekend lijkt het dat enkel de inkomsten voor 1994 werden herzien.

Verder verwijst de vzw Securex Integrity naar betalingen die inmiddels gebeurd zijn. Uit het rekeninguittreksel van 12 april 2016 blijkt een totaal van 7.097,25 euro aan betalingen en de wijze waarop deze werden toegerekend op de verschillende openstaande bedragen.⁵

Het blijkt niet wanneer de betalingen werden gedaan. In de brief van de vzw Securex Integrity van 24 januari 2013 en in haar conclusies was slechts sprake van twee betalingen: 806,78 euro op 30 juni 2003 en 1.872,66 euro op 30 december 2005 ; de twee kopieën die de vzw Securex Integrity als stuk 4 neerlegt en de daarin vermelde bedragen moeten eveneens verder worden toegelicht.

Verder blijkt dat een deel van de betalingen in het rekeninguittreksel van 12 april 2016 werden toegerekend op de drie eerste kwartalen voor 1999 en de verhoging van 3% , voor welke kwartalen niets werd gevorderd in de dagvaarding. De vraag stelt zich of deze bijdragen al niet verjaard waren op het ogenblik van de toerekening of dat er bij de betaling een bestemming werd opgegeven.

Ten slotte blijkt uit het rekeninguittreksel van 12 april 2016 dat een bedrag van 1.942 euro als kosten wordt gevorderd, waarvan geen sprake was in het rekeninguittreksel gevoegd bij de dagvaarding.

20.

⁵ Het hof merkt op dat geen enkele partij tegenover de eerste rechter melding heeft gemaakt van de nieuwe herleide afrekening, die nochtans reeds bleek uit de email van de vzw Securex Integrity van 11 maart 2013.

De vzw Securex Integrity dient een behoorlijke toelichting te geven bij de gevorderde bedragen, de bewijzen van de betalingen en de toerekening van de betalingen, dit zeker nu zij de zaak dertien jaar niet heeft verdergezet na het verstekvonnis. Het is ook aangewezen dat zij de volledige briefwisseling neerlegt die zij in dit dossier voerder met de heer R, ondermeer naar aanleiding van de tussentijdse betalingen (ondermeer in 2003 en in 2005) en de toerekening van de betalingen.

De debatten dienen heropend te worden.

De heer R zal daarover dan standpunt kunnen innemen. Uit de e-mail van de heer R van 11 februari 2013 aan de vzw Securex Integrity blijkt alleszins dat hij zelf alvast op de hoogte was van het fiscaal geschil.

**OM DEZE REDENEN
HET ARBEIDSHOF**

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk,

Stelt vast dat het verstekvonnis van de arbeidsrechtbank te Brussel van 13 juli 2000 als niet-bestaande dienst beschouwd te worden overeenkomstig artikel 806 Gerechtelijk wetboek, in de versie voor de wijziging ervan door de wet van 19 oktober 2015.

Alvorens ten gronde uitspraak te doen:

Heropent de debatten opdat de partijen standpunt zouden kunnen innemen over de middelen uiteengezet in de randnummers 15 tot 20 van dit arrest.

Bepaalt de conclusietermijnen als volgt:

*voor de VZW Securex Integrity: uiterlijk op 5 december 2016,

*voor de heer R : uiterlijk op 6 februari 2017,

* voor de VZW Securex Integrity: uiterlijk op 6 maart 2017,

*voor de heer R : uiterlijk op 6 april 2017.

Stelt de zaak opnieuw vast op de openbare zitting van dinsdag 6 juni 2017 om 14u 30 voor een pleitduur van 30 min.

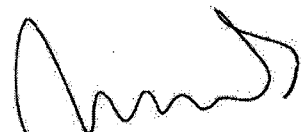
Houdt de beslissing omtrent de proceskosten aan.

Aldus gewezen en ondertekend door de negende kamer van het Arbeidshof te Brussel,
samengesteld uit:

Carla CORBISIER,
Aimé MERTENS,
Patrick HAINE,
bijgestaan door :
Sven VAN DER HOEVEN,

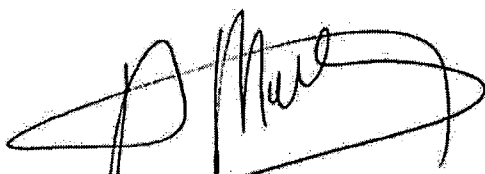
raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, zelfstandige,
raadsheer in sociale zaken, zelfstandige,
griffier.

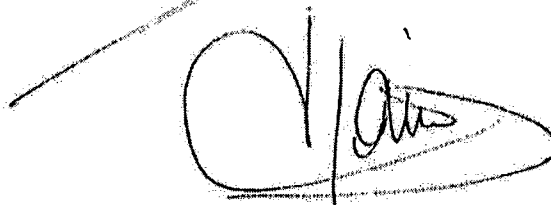
Carla CORBISIER

Sven VAN DER HOEVEN

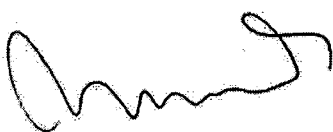
Aimé MERTENS

Patrick HAINE

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van dinsdag 4 oktober 2016 door:

Carla CORBISIER, raadsheer,
bijgestaan door
Sven VAN DER HOEVEN, griffier.

Carla CORBISIER

Sven VAN DER HOEVEN

